

Dyakowski L.

(38)

Warszawa, 16. 08. 1999

Wielce Szanowny Panie Preziale!.

W odpowiedzi na list Państwa z 4 sierpnia G.
proszę o odpowiedź na następujące pytanie, aby
opracowanej monografii Gimnazjum i Liceum
im. Króla Zygmunta Augusta w Wilnie. Dochy-
erze moego Brata claus podaje, wypunktowanego
wystarczająco w ciekawie, nie przepisując
także fasz:

1. Ludger Eugeniusz Grzegorz Dyakowski
2. ur. 12 marca 1925 r. w Wilnie; zm. 6 sierpnia
1995 r. w Mainheim (Niemcy). Prochy
zostały sprowadzone do Polski i pochowane
w Warszawie
3. Lata szkolne 1937/38, 1938/39
4. Nie dotyczy
5. Nie dotyczy
6. Początek sięgi by w AK - listopad 1941, jako
członek patrolu dyspersyjnego w Kolonii
Wileńskiej (miejscie zamieszkania), pod do-
wództwem Józefa Tymana (ps. "Jerry").
W 1943 r., wraz z pierwotnymi kolegami z

Kolonii, wstąpił do oddziału partyzanckiego i przyjął pseudonim „Leos”. Dowódcą oddziału był „ciechociemny” por. Adam Boroczka (pr. „Tonko”, „Brona”). Był to zajątek później swojego 6 Samodzielnej Wilenńskiej Brygady AK.

W Brygadzie uzyskał stopień kaprala.

Po 14 lipca 1944 r. do pośrednika fr. ukrzywiał się i testkami Brygady w Puszczy Rudnickiej, po czym przedostał się do Polski, a następnie do Wioch, gdzie wstąpił do 2-go Korpusu Armii Polskiej na Zachodzie pod dow. gen. Andersa.

7. W momencie zakończenia wojny brał udział w Berlinie, gdzie jeszcze pozostała przez dwa lata, pełniąc funkcję Humaera (zmarł Biegły francuski, osiąski, litewski, zmarły angielski - był bardzo dobrym lingwistą), po czym wyjechał do Anglii, tam uzupełnił edukację (zdał matury) i wstąpił do armii angielskiej. W latach siedemdziesiątych, ze względu na rosnący wiek, wyjechał do RFN; osiedlił się w Mannheimie, gdzie do emerytury pracował w miejscowej jednostce NATO.

8. Nie ołtyczam
9. Nie ołtyczam
10. Odznaczenia: Krzyż Armii Krajowej ("Londonski"), Medal "Polska Swemu Obrońcy", "The Italy Star"

Odmaki: Honorowa Odznaka Żołnierza Armii Krajowej; Odznaka 6 Wilenistkiej Samodzielnej Brygady AK, Odznaka Polskiego 2 Korpusu

11. Brak

12. HALINA (z DYAKOWSKICH)

BUGAJSKA (siostra), ul. KARABELI

13 m. 25, 01-313 WARSZAWA

Pragnę jednoznacznie dodać, że dane deklaracje moego brata przekierowanej do Redakcji skleba w połowie lipca 1997, natychmiast po ukazaniu się w "Tygodniku Powszechnym" (z 13.10. 1996 r.) informują o założeniu prze przygotowanym dla monografii GZA. Dotyczą one również dwie fotografie brata: jedną - jedyną, jaką z całego okresu posiadałem - w gimnazjalnym mundurku, zrobioną we

ulicy w Wilnie (na odwrocie tżż. Brata napisana data: 1937) i drugą - z okresu pojęcia we Włoszech Sardynii, że sprawa jest Gendus pilna, nie indywidualny odbiór, ale Panu, kłonia do mocy w imieniu Redakcji telefonowej (nie nazem, ruchy, zaraziska), zapewnia, że rozmówce do dokonania w tej dziedzinie i fotografie przygotowanych i powródeku. Niespełna, tak się ucię stało. Nie piszą tego w charakterze „Gergi”, ponieważ sama osoba w rozmawianym przejęte - wiele, jak napisano "fotografie będą papery. To chyba jednak już rozmowa tego redaktora „gimnazjalnego”, ponieważ - jak wydaje się - było jedynie. Już najstarsze fotografie to: (jedno) z oddziałem paradyzauckiego lub z Włoszem. Jeśli Pan Redaktor uważa za stosowne, do mnie odbioru i skońca.

W zapoznaniu powtarzać

H. Bielajewski

P.S. Skierować do Kierownika Państwowej Komisji Bezpieczeństwa wiodom (o ile upoważniony panem. ins. A. Hirschewicza), kierując go prof. Adolf Dyakowski - o ile dobrze pamiętam - był uer - niem GZA, aby przedstawi Panu potrzebne dane. Noż, co również kiedyś jak kiedykolwiek Brata lub kogoś z innego?